

Ajuntament de València: informe contra El Patriarca

València: l'ajuntament enganyat

A l'Ajuntament de València hi ha malestar i divisió. L'incompliment, per part d'El Patriarca, de l'acord pel qual se li cedia l'ús de l'antic escorxador de Benimaclet ha merescut les protestes de quasi totes les forces polítiques. Un informe tècnic municipal ha demostrat l'engany. EL TEMPS l'ha aconseguit.

Juan Carlos Gimeno, portaveu provisional dels populars a l'Ajuntament de València, havia exigít tres voltes que algú li explicàs què havia fet el govern local davant les irregularitats que s'havien detectat «en l'ús i la gestió per part de l'Associació El Patriarca del que abans fou l'escorxador de Benimaclet», local que la institució municipal havia acordat de cedir a El Patriarca en aquell popular barri de la capital del país.

Alicia Vázquez, regidora del PSOE, respongué afirmativament, asseverant les seues crítiques, però opinant que calia mantenir la cessió «en les mateixes condicions», sense

J. P. considerar «cap prorroga o retall fins que se n'obtinguem totes les dades». A mes, hi afegí: «perquè, també, cal estudiar la petició de prorroga i inclús —precisava— la de cessió indefinida». Malgrat tot, Gimeno no quedava content i alçant la veu sentenciava: «cal estudiar el cas» i, a més, «plantejar-se'l més a fons». L'alcalde, des del seu seient, es va limitar a dir: «no hi ha sord pitjor que el qui no vol escoltar».

Cadascú pel seu costat

El militant conservador havia llegit un informe tècnic de la Corporació en el qual, efectivament, s'arriba a la conclusió que El Patriarca ha incomplert l'acord i l'autorització de

l'ajuntament que presideix el socialista Ricard Pérez Casado.

Amb data de 5 de març de 1985 i signat a València per Francesc Roca i Sebastià, responsable de la Unitat Tècnica de Reinserció Social, el document citat fa una valoració completament negativa sobre el comportament de l'Associació d'Engelmajer.

Les conclusions de la visita realitzada el passat 15 de febrer a l'antic escorxador donen com a resultat que el local «és destinat en l'actualitat a tres activitats fonamentals:

1. Recuperació d'aliments peribles i emmagatzematge... per a la distribució posterior pels centres de l'esmentada societat per la zona de «Levante».

2. Recuperació i emmagatzematge de mobles, productes de donacions, i redistribució posterior a d'altres centres.

3. Lloc de trànsit dels distints joves de l'Associació que es troben de pas per València.»

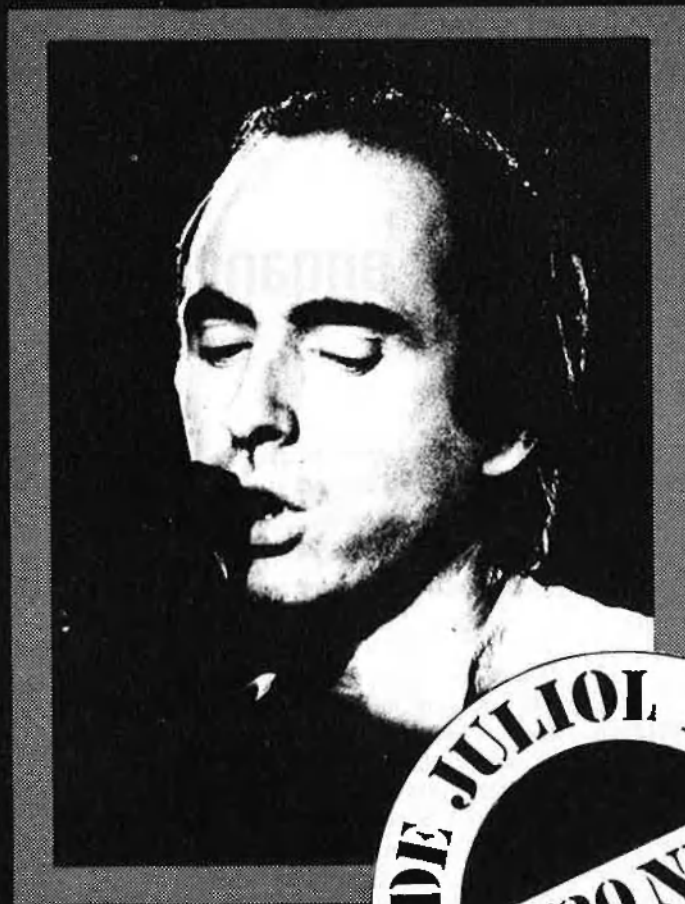
«Per tant —assenyala l'informe—, el local no és utilitzat per a les funcions per a les quals fou cedit». Així, doncs, l'acord que el ple de l'Ajuntament de València havia pres fa ara un any, el 28 de juny de 1984, i on es votava, amb claredat absoluta, que la donació de Benimaclet era exclusivament per a «curació, rehabilitació i reinserció social de toxicòmans i, molt concretament, per al desenvolupament del servei 'SOS Droga', quedava traït. I, tot i que «a l'immoble», com segueix afirmant el text tècnic, «viuen set persones, toxicòmans en període de rehabilitació», no s'està prestant el servei 'SOS Droga' ja esmentat.»

Més encara

«Igualment —continua l'informe—, queden incomplerts altres apartats de l'esmentada cessió». Com el punt D, on es deia: «les obres d'adaptació hauran de realitzar-se a càrrec de la citada associació, i seran sancionades i inspeccionades posteriorment pels Serveis Tècnics Municipals». Supervisió que «haurà de ser prèvia a l'obertura de les instal·lacions». Això no obstant, «el primer document en poder de la unitat tècnica de reinserció social, encarregada

LLUÍS LLACH

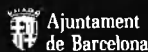
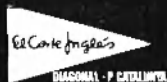
Camp del Barça

Venda de localitats

ALACANT: Girona, 12-2n.
ALCOI: Sant Blai, 18.
CASTELLÓ: Enmig, 24-4t.
VALÈNCIA: Moratín, 15-8a.

Taquilles F.C. Barcelona
Gran Via/Aribau

MOLAS-BATALLA

del servei de toxicomanies, ha estat una «memòria» de les activitats realitzades al local esmentat conjuntament amb l'altre centre —d'El Patriarca— situat al carrer de les Illes Canàries...» Cap ni una.

L'esmentat servei 'SOS Droga' segueix sent, doncs, «només un projecte». I, per a acabar-ho d'arreglar, «no es preveu cap coordinació en les activitats amb aquest ajuntament com, segons el document de la cessió, s'hauria d'establir», referint-se al punt C de l'oferta, on s'acordava que «els serveis prestats per El Patriarca hauran de coordinar-se amb

El Patriarca no ha acomplert ni un punt de l'acord inicial

qualsevol pla de treball que l'Excm. Ajuntament estime convenient de proposar...»

Tot un exemple d'actituds que uns altres estats, governs i ajuntaments ja han tallat de soca-rel. El malestar

pel comportament de l'Associació d'Engelmajer és, doncs, palès a la corporació de València: Alianza Popular dubta, el PSOE està nerviós. Esquerra Socialista li ha retirat el suport i l'alcalde està disgustat.

Noves i espinoses notícies hauran de produir-se durant els pròxims mesos. Perquè El Patriarca sembla rebre cada vegada més cops. Potser la seua Associació, amb el temps, acabarà anomenant-se «El Patriarca-Las Provincias». El fanàtic suport que aquest diari li dona i els darrers esdeveniments semblen assegurar aquesta predicció.

Seguirem informant

F. P. M.

Un diari de València reproduïa, el 8 de juny, unes declaracions de Xavier Agustí, responsable d'El Patriarca al País Valencià: «probablement no la presentarem (la querella contra EL TEMPS) fins d'ací a una setmana o a deu dies, com a mínim».

El mínim s'allarga i, en el moment de tancar aquesta edició, la notificació de la querella encara no ens ha arribat, potser perquè els serveis jurídics d'aquesta organització encara no han trobat proves suficients per a implicar-nos en allò que El Patriarca anomenava, amb un excés de pinto-resquisme, «malversació de documents» (EL TEMPS, 52). I dubtem que en troben, malgrat l'audiència incondicional que *Las Provincias* presta a El Patriarca. La subdirectora del diari ultraconservador afirmava, arran d'aquesta qüestió: «ara com ara, és més còmode criticar El Patriarca. Uns ho fan des de posicions pseudo-progressistes i molt, molt d'«esquerres».

Aquests uns, pobres, som nosaltres, pseudo-no-sé-què i molt-no-sé-què, que ens hem atrevit a entrar en terreny protegit per *Las Provincias*, Valencia 2000 i la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Valencia. Ja podrien mirar més bé, aquestes digníssimes institucions de la burgesia local (¿o en direm pseudo-burgesia?), quines amistats trien. Perquè Engelmajer...

Però, en fi, és cosa d'ells. I dels so-

cialistes, que no dubten a entrar en la combinació, amb càrrec a l'erari, de subvencionar El Patriarca, una organització en què no tot és, precisament, clar i transparent.

Mentrestant, per tal d'anar aclarint les coses, seguim informant sobre aquest assumpte tèrbol, amb dades de primera mà, rigorosament contrastades i que nosaltres som els primers a lamentar. Els drogaaddictes, sense cap mena de dubte, mereixerien millors protectors.

I potser una bona manera de

començar fóra que es complís aquella ponència del 4t Congrés del PSPV que fa: «hem d'impulsar un sistema públic de serveis socials que garantezca a tots els ciutadans, sense discriminació, un tractament global de les seues necessitats». I, també, deien els socialistes, «fem nostra l'opinió dels qui afirmen que els serveis socials, els nivells d'intervenció, són els que delimiten el perfil diferencial entre els qui actuen com a socialistes i els qui no».

Doncs, això.

